

Izhaja:

10. in 25. vsakega
mesca.

Dopisi naj se frankujejo.
Rokopisi se ne vračajo.
Razpošilja se v tiskarni.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.
za pol leta 50 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom: Izdajatelj
„Mira“.

Vsakemu svoje!

Leto VI.

V Celovcu 10. oktobra 1887.

Št. 19.

Jožef,

po Božjej milosti

knez in škof Krški,

doktor sv. pisma itd.

pozdravlja vse verne svoje škofije.

(Konec.)

Kaj je torej storiti? kako v tolikej
sili pomoči dobiti?

Pripomočke nam podaja nebeški Učitelj sam;
nam je treba le pogledati v naše sosedne škofije,
da vidimo, kako so se v njih poslužili pripomočkov,
ktere jim je Gospod sam napovedal.

Gospod je rekel svojim učencem: „Žetev je
sicer velika, delalcev pa je malo. Prosite torej
Gospoda žetve, da pošlje delalcev v svojo žetev.“
(Mat. 9, 37, 38.) Prvi pripomoček, kterege se mo-
ramo poslužiti, je torej molitev. — „Bog vodi srca
kraljev, kakor vodotoke;“ (Preg. 21, 1.) „Bog vodi
korake možá.“ (Pregov. 20, 24.) „Bog, ki je dal
uho, kako bi ne slišal? ali ki je naredil oko, kako
bi ne videl? „Bog pozna misli človeške.“ „Bog
sam je tisti, ki človeka pokliče in vodi v razne
stanove (poklice).“ „Bog je tudi, ki vodi; ko-
rake dečku in mladenču do praga svetišča svo-
jega.“ (Ps. 93, 9 itd.) „Nobeden si ne privzame
sam česti, ampak kdor je od Boga poklican kakor
Aron.“ (Hebr. 5, 4.) „Bog pa usliši tega, ki prosi,
išče in trka.“ (Mat. 7, 8.) V tem duhu Gospo-
dovem napeljuje sveta cerkev vernike o kvatrnih
časih, naj molijo, da Bog vrednih duhovnikov pošlje
v svoj vinograd.

Drugi pripomoček, ki ga nam napoveduje Božji
Zveličar, je ta, da je poklican mnogo učencev, ktere
je učil skrivnost kraljestva Božjega in pravo mo-
drost življenja. Iz števila teh učencev izvolil je
Gospod apostole in duhovnike, dal jim je oblast in
milost svojo in jih napolnil s sv. Duhom.

Tudi po tem izgledu se je sv. cerkev vselej
ravnala: ona si je sama s svojim poukom vzgo-
jevala mladeniče in može, jih nastavljala v nižjih
cerkvenih službah in, ko so bili za vredne spoznani,
izvolila jih je za višje cerkvene službe, posvečevala
in pooblaščevala. V raznih časih in stoletjih so
bile potrebe različne, in tako je tudi cerkev svoje
vzgojevanje in poučevanje času primerno uravnala.

Taka učilišča, v kterih se mladenči priprav-
ljajo in izrejujejo za duhovski stan, so mala in
velika semenišča. V malih ali deških seme-
niških se pripravljajo dečki in mladenči za velika

semenišča, ktere navadno imenujemo bogoslovnice
ali duhovnišnice.

Semkaj od 60, 50 in 40 let so razne škofije
v Avstriji in zunaj Avstrije ustanovljale dečka se-
menišča, jih z mnogimi darovi vzdrževale; in kjer
se je v tej reči kaj zdatnega storilo, tam tudi ne
pomanjkuje duhovnikov ali pa je pomanjkanje menj
hudo in občutno. Da vidimo, kako stoji samo v
sosednih škofijah, povem le to: Briksenska škofija
ima semenišče in lastno gimnazijo ali latinske šole,
v kterem vzdržuje 270 učencev; Sekovska škofija
vzdržuje 190, Solnograška 160 učencev. Naša ško-
fija, ki ima več duš, kakor Solnograška, pa je v
dečkem semenišču imela ob koncu tega šolskega
leta samo 25 učencev.

Duhovnikov bi v sosednih škofijah ravno tako
pomanjkalo kakor pri nas, ako bi ne bili tega za-
brani s tem, da so za goda ustanovili in razširili
semenišča.

Ko sem videl velikansko pomanjkanje duhov-
nikov in kolikor toliko okoliščine spoznal, mislil
sem, da ne smem prav nič več čakati, temveč da
moram roko hitro na delo položiti. Ko sem bil
prišel v Krško škofijo, da bi jo vodil, sprejeli so
me čestiti duhovniki z veliko prijaznostjo. Ali
kako sem se čudil, ko sem zagledal, da jih je med
njimi toliko že priletnih mož, sivih starčkov, kteri
ne morejo pomočnika dobiti, ker mladih duhov-
nikov menjka.

Zato se mi je prizadevati najpoprej na dvojno
stran: namreč da za bližnja leta, v kterih bode še
večje pomanjkanje nastalo, vsaj začasno pridobim
duhovnikov iz samostanov; kajti mojim prednikom
se ni dalo za nekaj časa v pomoč dobiti svetovnih
duhovnikov iz drugih škofij, čeravno tudi jes tega
upanja še nisem zgubil. Potem se mi je bilo pri-
zadevati, da za vselej zaprečim pomanjkanje duhov-
nikov s tem, da ločim dečko semenišče od bogo-
slovnice in da semenišče razširim. Da se oglašajo
mladenči iz drugih škofij za bogoslovje, to se le
bolj slučajno pripeti; predrzno bi bilo upati, da se
bode ves čas tako godilo; razun tega so pa tudi
le domači mladenči najbolj pripravi prenašati te-
žave pastirske službe na visokih gorah.

Za to ločitev obojih semenišč pa je sedaj že
dveh duhovnikov več treba, v nekoliko letih pa se
bode še več, 5—7 duhovnikov potrebovalo.

Da bi torej kaj zdatnega storil zoper pomanj-
kanje duhovnikov, tako da bode v petih ali šestih
letih z Božjo pomočjo po malem boljše in pač
nikdar več tako hudo postalo, najel sem s svojim
denarjem dve hiši z majhnim vrtom; za zidanje
novega poslopja sem si za zdaj zagotovil zemljišča,

ktero meri pet oralov in to bom kupil sam, tako da kup, če bo količkaj mogoče, v obrokih poplačam. Načrt za novo zidanje bom dobil do prihodnje vigredi. V najete dve hiši se more sprejeti 60 do 70 učencev. Da se bode pa kaj poznalo in pomanjkanje odpravilo, mora se prostora napraviti za 150 učencev; za bližnjih 10 let bi bilo celo želeti, da bi se moglo 180 učencev sprejeti in oskrbeti.

Najel sem takó dve hiši, ali hišne oprave imam samo za 30 učencev, za drugih 30 se morajo še napraviti postelje, omare, klozinja za bukve, mize, sedála in prtnina. Zagotovljeno imam zemljišče in ga bom z Božjo pomočjo sam kupil, pa nimam še hiše postavljene; in po vrhu moram hraniti še učence ali čisto ali deloma na stroške semenišča; skrbeti mi je torej za vso domačo hrano, za luč, kurjavo (netivo), čedenje in postrežbo. Dohodki iz sedanjega premoženja zadostujejo komaj za 30 učencev; odkod pa denarja za stavbo (zidanje) dobiti? Toda jes vsakako zaupam na Božjo previdnost in na vašo pripomoč, ljubi verniki!

Na Božjo previdnost zaupam, ker vse to, kar nameravam, ni kaj po človeškem umu in modrosti izmišljenega, temveč potreba in sila k temu napeljuje, cerkveni zbor Tridentski pa to napravo očitno hvali, celo zapoveduje. Ker stvar tako stoji, zato moremo prav za gotovo zaupati na Božjo previdnost. — Zaupam pa tudi na vas, ljubi verniki; kajti poiskati bo treba duhovnikov, ki naj vam bodo dobro poučeni učeni, zvesti vodniki skozi to življenje do večnosti, ljubeznjivi duhovni očetje v vseh potrebah.

Ne bodite si v skrbi in ne mislite: kako bode to mogoče, kako se bo moglo tako delo dognati? Poglejte le naša jezera po gorah in dolinah, kako so velika. In vendar obstojé iz samih kapljic! Tako se bode tudi to delo lahko in hitro dognalo, ako na njem vsi verniki skupno z menoj delajo in pomagajo. Zató, ljubi kristjani, imejte neomahljivo zaupanje na Boga, ki ptice pod nebom živi in lilije na polju oblači: koliko bolj bode Bog skrbel za naše dušne in večne potrebe! Drobčinico pa, katero podarite vi z menoj za skupno potrebo škofije, prav za prav sami za-se in za svoje otroke podarite, tisto bode neskončno dobrotljivi Bog blagoslovil in ne samo v večnosti, ampak tudi na zemlji stoterno poplačal.

Za razširjenje deškega semenišča, ki se Mariji na čest „Marijanišče“ imenuje, zaukazujem, da se vsako leto dvakrat po cerkvah nabirajo mili darovi, in sicer kakor do sedaj, prvokrat na praznik prečistega spočetja preblazene Device in Božje porodnice Marije, in drugokrat na belo nedeljo, kedar po navadi tudi otročiči prvokrat pristopijo k mizi Gospodovej.

Razun tega bodo pa tudi čestiti dušni pastirji sprejemali posebne darove ali sami ali pa po zapljivih možeh.

Da pride nebeški blagoslov nad to veliko, premenitno delo in nad vse dobrotnike, zaukazujem, da se vsak teden v ta namen opravlja ena sv. meša in da gojenci (učenci) vsak den molijo za dobrotnike en „Oče naš“ in „Češčena si Marija“.

Prositate torej in delajte, da pošlje Gospod delavcev v svoj vinograd.

Obilni nebeški blagoslov razlij nad vami: Bog Oče, Bog Sin in Bog sv. Duh. Amen.

Dano v Celovcu na praznik vnebovzvetja Marije Device (dne 15. vel. srpana) l. 1887.

Jožef,

knez in škof.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Nekaj za premišljevanje!) V „Celovčanki“ smo brali, da je c. k. deželna vlada pravila judovsko-verskega društva potrdila. Imamo torej v Celovcu že toliko judov, da so si osnovali že posebno društvo, imajo svojega predsednika in svojo shodnico, kjer se zbirajo in opravljajo svojo božjo službo. Marsikdo z glavo kima in žalostno gleda v prihodnje dni. Res čudno je, kako so se judje v naši katoliški Avstriji pomnožili! Naj številke govori: Judov je po celem svetu vseh vkup 7 milijonov.

Rusija	šteje 82 mil. prebivalcev in 2,759.000 judov.
Nemčija	„ 45 „ „ „ 570.000 „
Avstrija	„ 37 „ „ „ 1,646.000 „
Francija	„ 37 „ „ „ 67.000 „
Anglija	„ 35 „ „ „ 46.000 „
Rumunija	„ 5,700.000 „ „ 456.000 „

Po tem takem pride v		
Rumuniji	na 12 kristjanov	1 jud,
Avstriji	„ 22 „	1 „
Rusiji	„ 30 „	1 „
Nemčiji	„ 80 „	1 „
Franciji	„ 575 „	1 „
Angliji	„ 760 „	1 „

Za Rumunijo je toraj naša Avstrija z judi najbolj požegnana!

Francosko mesto Pariz šteje 2½ mil. prebivalcev in 45.000 judov, naš Dunaj šteje 1 mil. prebivalcev, judov pa 90.000. V Parizu pride na 1000 kristjanov 18 judov, na Dunaju pa 90! — Francija šteje 37 mil. prebivalcev in 67.000 judov, Avstrija tudi 37 mil. prebivalcev, judov pa 1646.000! Avstrija ima torej 25krat več judov kot Francija, in pri nas pride na 22 kristjanov že 1 jud, na Francoskem pa še le na 575 kristjanov 1 jud. Že samo naše glavno mesto Dunaj, ki šteje 1 milijon duš, ima 25.000 judov več kot cela Francija, ki šteje 37 milijonov prebivalcev. Po številjenju leta 1880 je bilo po vsem Koroškem 114 judov, izmed njih je bilo v Celovcu 94. Minulo je 6 let in jih mora biti že veliko več in naraščajo od dne do dne. Te številke naj dobro pogledajo in premišljujejo tisti gospodje, katerim pobožni, mirni in dobredejni jezuiti delajo toliko preglavic!

Iz Velikovške okolice. (Nova šola.) „Mir“ je že parkrat omenjal, da so farmani Šent-Ruprehtske fare zastran šole jako nezadovoljni. Šole v Velikovcu so prenapolnjene. Akoravno je sedem učiteljev, vendar so vse izbe natlačene. V treh prvih razredih je po 80—90 otrok. Ni torej čuda, da se otroci ne naučijo veliko v šoli. Dalje so Velikovške šole popolnoma nemške, akoravno je veliko otrok trdo slovenskih in akoravno bi tudi Velikovskim otrokom ne škodovalo, ko bi kaj slovenski znali. Saj je beseda v tržnih dneh po vseh štacunah in krčmah skorej povsod le slovenska. Že

je nek pameten slovensk kmet v šolskem sovetu stavil predlog, naj se v šoli vsaj vsak teden eno uro tudi slovenski uči, pa veliko-nemška mestna gospoda je to spodbila. — Slednjič morajo ti farmani za Velikovško šolo plačevati vsako leto 1200 gold. šolske priklade, to je kapital za 24.000 gld. — Ni se toraj čuditi, da večina farmanov na to misli, naj se za našo faro zida nova šola, pa še tega ni treba, saj se jim menda ponuja Rudolffjeva palača prav po ceni. Še to sem slišal praviti, da bi ne bilo treba, cele kupnine — govori se od 11.000 gld. — hitro šteti, timveč da je posestnik volje čakati. Tudi potrebne stavbe in poprave bi ne stale veliko, saj so izbe prostorne in visoke. Farmani prevdarite in ne zamujajte te lepe prilike!

Od Drave. (Letina. Ulani.) V občie smo imeli, hvala Bogu! letos tukaj dobro letino. Naželi smo obilno rži, pšenice in drugega zrna. Le škoda, da ga ne moremo spečati, ker je žitna cena jako nizka. Repica in fižola ste se tudi dobro obnesli. Judovski barantači plačujejo fižol po 6 gld. biren. Ajde bo za domačo potrebo, dasiravno sta jo jug in slana hudo smodila, Bog nam daj le toplo ali vetrovno suho vreme, da se ajdovi grozdiči dobro posušijo, in imeli bomo toliko ljubljenih žgankov. Bčele so bile težke, da še malo kedaj tako. Češpljev že leta in leta ni bilo toliko, kakor ravno letos, pa tudi jabelk je obilno. Le hruške so nam fige obrodile. Za reznimi jabelki letajo krščenj in nekrščenj Judje, da se s peto ob peto treskajo. En sam bolj srednji kmet v Vatinjevsi je že čez sto goldinarjev za sama jabelka skupil. Lepi denarci! V Sinčevsi nahajaš jabelk na cente in cente in mnogi vagoni jih prevažajo na Štajersko, Ogersko, Tiroljsko in v druge kraje, in iz tega domačega sadja, kakor se sploh misli, dobivljamo nazaj, se ve, da prav natorno (?) vino. Sodite sami, ljubi Korošci! ali ne bi bilo bolje za nas, če bi se živino- in sadjoreje bolj pridno lotili, žita pa le za domačo potrebo sejali? Gospodje učitelji naj bi prav pridno otroke v sadjoreji podučevali in jih ne toliko trpinčili z nemščino, ktera sčasoma zibne iz otročjih glav. — Bivali so v Kamenu in v Mohličah ulani, ki so se od vojaških vaj domu vračali. Nenadoma so prihajali 20. septembra v ti dve vesi, ostali dva dni in dve noči, se čedili in prali, konje in orožje snažili, da so jih naši ljudje, ki žolnirjev niso vajeni, ne le z očmi, ampak tudi z ustmi gledali. Obnašali so se še dokaj prijazno in pogovorili smo se z njimi lahko, ker so bili do malega vsi Hrvatje, pa vendar, ko so odhajali, smo sodili, da je boljši, ako je vojak v kosarni; kajti na marsikterem vrtu je sadje zibnilo.

Izpod Dobrača. (Posvečevanje cerkve, in altarjev, sv. birma.) Leta 1885 je cerkev na Bistrici pogorela. Darežljivi farmani in drugi dobrotniki so pripomagali, da se na prijaznem homecu stoječa cerkev s svojim turnom spet lepo in prijazno popotniku nasproti smehlja. 7. sept. zvečer so se pripeljali iz Celovca premil. g. knezoškof dr. Jožef Kahn in 8. sept. posvečevali najprej cerkev, potem altarje in po sv. meši delili zakrament sv. birme. Birmancev je bilo 655 in ljudstva, da se je vse trlo. Gosp. knezoškof so tudi pridigovali tako lepo in srčno, da so poslu-

šalci, ki nemško zastopijo, bili do solz ginjeni; Slovincem pa je bilo prav težko pri srcu, da jih niso razumeli. Duhovniki in vsi pričujoči so se prepričali, da so gosp. knezoškof sama ponižnost. Bog jih nam ohrani dolga leta zdrave in srečne! — Novi veliki oltar in prižnico je v gotiškem slogu prav lepo in prav po ceni izdelal znani mojster in rojak Tomaž Waldner v Vratnejevsi na Zgornej Zili. Poprejšni veliki kameniti oltar, ki služi zdaj za stranski altar, je Celovski kamnovez Rudolf Vogler tudi prav lepo popravil in postavil. Menjka še levi stranski altar in orglje; oboje, ako Bog da in sreča junaška, pride prihodnje leto.

Iz Spodnjega Roža. (Vendar spet nekaj.) Kljub vsem overam slovenščina vendar le napreduje. Imamo požarno brambo v Šent-Jakobu čisto slovensko. Sveška požarna bramba je bila o priliki zlate meše popolnoma slovenska; zdaj slišimo, da mislijo vrlj rodoljubi tudi pri požarni brambi občine Svetnjaves odpraviti črke F. F. in napraviti si slovenske P. B. Tako je hvale in česti vredno. Slovenci ne štlute se po sili v Nemce, spoštujte sami sebe in svoj matni jezik! Tudi napisi po gostilnicah in štacunah se narejajo v matrneji besedi. To smo videli pri zlatej meši v Svečah. Ravno smo spet nekaj prav vselega za gotovo zvedeli. Velika občina Rožek — Šent-Jakob in občina Svetna ves imate kažipote ali kazavne table ob cesti v obeh deželnih jeziki. Tako je prav, da vsaj oba — Slovenec in Nемец — vesta, kje da sta. To pa je tudi jasno, da mora na slovenskeji zemlji zvrhej najprej slovenska beseda, na nemških nemška biti. Tako je v obeh imenovanih občinah. Zdj pa zvezo za gotovo, da tudi občina Bistrica dobi za vse svoje vesi kazavne table v slovenskem in nemškem napisu. Slava takim rodoljubnim županom in odborom!

Iz Gorice. (Minka Katnikova †) „Mir“ je v 4. št. leta 1884 sporočal, kako je „slovensko bralno društvo v Gorici“ 9. februarja 1884 napravilo prav lepo veselico. Vršile so se pesmi, dvo govori, petje moškega in mešanega zbora in deklamacije. Pri tej veselici je gospodična Minka Katnikova deklamovala Tomanovo „pesem koroških Slovincov“. Vse je občudovalo to zalo Korošico, ki je bila v obleki iz Ziljske doline in tako izvrstno deklamovala. Njen oče je bil na Koroškem rojen v Ziljskeji dolini menda na Bistrici, po celem Goriškem obče znan in spoštovan kupčevalec, posestnik in vnet rodoljub. Tega vrlega moža in njegovo ženo je nemila smrt že pobrala; in zdaj je tudi pokosila ljubo njuno hčerko Minko. Mislim, da bode tudi Vam Korošcem po volji, da Vam naznanjam, kar Goriška „Soča“ piše. Ona pravi: Minka Katnikova, blaga hči blagih roditeljev, ki je pred leti tako izvrstno deklamovala v podpornem društvu goriškem „Koroško pesem“, izdihnila je prve dni tega tedna po dolgem bolehanji svojo dušo na Koroškem v rojstnem kraju v Ziljskeji dolini, kamor se je bila preselila, da bi se jej zdravje povrnilo. Pred smrtjo je še prosila, naj prepeljejo njeno truplo iz Koroške dežele na Goriško v Prvačino, kjer počivata njen oče, blagi Jozel, in njena mati, ki je bila mati ubogim in sirotam. Želja se jej je izpolnila; včeraj popoldne pripeljali so njeno truplo po Soški dolini. Na Solkanski cesti čakala jo je duhovščina s Placute, ki

jo je spremila v cerkev na Placuti in skoz mesto na Šent-Petersko cesto. Do Prvačine spremili so ranjko njeni sorodniki, in več prijateljev in prijateljic v paru mestnih vozov. Na prvaški meji čakali so truplo ranjke gospodične častita duhovščina, društvo čitalnica s svojo narodno zastavo in s krasnim vencem, ki je imel napis: „Prvaška čitalnica svoje deklamovalki“, občinski zastop in domača godba. Pred sprejeto vvrste se prvaški učenci in učenke s svojimi zastavicami. Prišlo je tudi prav mnogo občinstva skazat zasluženo čest mladej gospodični. Ko častita duhovščina v cerkvi opravi svoje molitve, spremijo truplo ranjke v hladni grob zraven umrlih starišev, kjer počiva tudi njeni brat in popolu sestra. Na grobu najprej zapojó prvaški pevci „Jamica tiha“; po cerkvenih molitvah pa nastopi gosp. Vuga in bere lep govor o zaslugah ranjke Jozelnove družine, posebno pa o prerano umrle gospodične Minke. Nato zapojó pevci „Slovo“, potem pa se spremljevalci za vselej poslové od grobov prerano umrle dobrotljive Jozelnove družine. Bog jej daj večni mir in pokoj!

Kaj dela politika.

Jutre — 11. oktobra — prične naš državni zbor spet svoje zborovanje. Kakor se kaže, bojo seje jako viharne in važne, morebiti odločilne za delj časa. Znano je, da smo Slovenci lojalni in odkritosrčni prijatelji in podporniki grof Taaffejevega programa. Stali smo z desnično večino državnega zbora zvesto in krepko na njegovi strani. Srčno želimo, da ostane desnična večina tudi z naprej složna in edina. Pa žalibog, da se godijo reči, ki jasno kažejo, da se složnost in edinost desnične večine spodboduje in razdera. Da je ta edinost levičarjem hud trn v peti, je znano, — pa tudi to, kar dela gosp. minister pl. Gautsch, menda meri na to, da desnično večino razkosa in slabi. Gosp. pl. Gautsch je Čehi in Slovence razžalil in zjezil. Poslanci ga bojo v državnem zboru prijeli. Da pa ne bojo tako močni in le osamočeni, bil je pl. Gautsch pri knezu Liechtensteinu, ki vodi konservativne Nemce, — imenoval je za vseučilišče v Innsbrucku dva Tiroljcem prijetna profesorja in odpravil jim nepriljubljeno gimnazijo v Botznu, — potoval je po Galiciji in poskusil si pridobiti Poljake. Ali se bode posrečilo konservativne Nemce in Poljake cepiti od Čehov in Slovencev, nihče ne more poprej vedeti, bati se pa je gotovo. Kdo pa potem v državnem zboru dobi večino, odkod pride novo ministerstvo, ali bode mar grof Taaffe svoj program premenil ali pa odstopil, vse to se bode, prej ko ne, že v tej sesiji pokazalo.

Slovenski poslanci si bojo gotovo složno in enoglasno na vso moč prizadevali, da ostane desnična večina složna in edina, in bojo lojalno podpirali sedanjo vlado. Zahtevali pa bojo tudi resno in moško, naj vlada ne dela samo le obljub, ampak naj jih tudi izpeljuje v dejanju.

Ako pa tega storiti noče ali ako se desnična večina razruši, naj se Slovenci in Čehi tesno sklenejo in stojijo kot skale na svojih postavnih terjativah. Nastopijo potem morebiti res žalostni časi, pa menj ko grof Taaffe nam tudi nemško-liberalno

ministerstvo dati ne more. Kaj smo neki dobili v celih 8 letih? V gospodarskem in socialnem oziru smo nekaj dobili, za kar so kmetje, obrtniki in delalci hvaležni. Vse to pa je le neka malenkost tega, česar potrebujemo in tudi pričakujemo. — Kot katoličani smo dobili postavlo o kongruji, po kateri se je pa duhovnikom letna plača tako uravnala, da dobivajo nekteri zdaj menj kot poprej. Dalje še to, da mora voditelj ljudske šole biti tiste vere, katero ima večina šolskih otrok. To je vse! — Zastran matrnega jezika smo dobili to, da se morajo v zemljiščne knjige slovenske uloge vpisovati tudi po slovensko. V ljudskih šolah je pa vse še pri starem, kakor je bilo za časov Giskrovih, Laserjevih, Stremajerjevih itd.; mi kroški Slovenci nismo dobili črnega za nohtom. Ako se na ministerski stol vsedejo Knotz, Scharschmid, Steinwender itd., in vpeljejo Scharschmidov predlog v življenje, dobimo materno, slovensko besedo kot podučni jezik v ljudske šole, ktere sedaj nimamo. Ako torej Taaffejevo ministerstvo pade, nastopijo morebiti žalostni časi. V teh žalostnih časih se bomo omikovali, zavedovali, zbudjali in krepčali, si bomo namesto nezanesljivih konservativnih Nemcev in Poljakov poiskali drugih prijateljev, katerih imamo takraj in unkraj Litave, hvala Bogu! še zadosti, in si bomo tako pripravljali in gladili pot do boljših časov: Vse za vero, dom in cesarja!

Po celem svetu ni nič posebno novega: Vse kaže, da je mir zagotovljen, le Irci so na Angleže hudo razkačeni.

Gospodarske stvari.

Kuga žganjpitja se strahovitno razširja in res hvalevredno je, da si cerkvene in posvetne oblasti, da si državni in deželni zbori, občinski zastopi in raznovrstne družbe prizadevajo, tej grozovitnej morilki časne in večne sreče priti v okom. Res hvalevredno in potrebno je to; — pa vse bode le malo, ali clo nič ne bode zdalo, ako se namesto žganja prostemu in delalnemu ljudstvu ne poda kaka druga pijača. „Mir“ je že večkrat omenjal in priporočal, naj se spet dovoli kamba ali „štanbir“ prav dober kup kuhati; — danes pa hočemo povedati par besed o moštu, ki je prav okusna in zdrava pijača in se pri marsikateri hiši prav lahko pripravi iz domačega sadja. Mošt ima vse lastnosti v sebi, da ustreza ljudem, ki pijó ali iz žeje ali tudi le za kratek čas. Požirek dobrega mošta, kako oživlja človeka! Kupica zdravega, čistega mošta, kako razveže človeku jezik v dobro voljo! To je v tem seveda resnica, mošt mora biti zdrav, čist in okusen in tak bode le tedaj, ako se prav dela in dobro okovarja.

V to pa je treba, da se jemlje sadje v pravem času z drevja. Ne prerano in ne prepozno; ta čas, ko je že popolnem dozorelo. Kolikor se vidi zrelega na drevju, jemlje se z drevja in najbolje, če se trga, ne pa stapa. Ako se namreč stapa, rani se preveč sadje ter tako gnjije še predno se stolče in to se zna, da iz gnjilega sadja ne bode mošt nikoli prav okusen, pa tudi ne drži se dolgo.

Nektero sadje pa še koj, ko se sneme z drevja, ni godno za mošt, ampak mora nekaj časa na su-

hem kraju, pokrito s slamo ali s prti, obležati. Nekaj ga pa je, ki ne sme dolgo ležati, kajti sicer se spremeni v mokasto in testeno mečo, ter ni več dobro za mošt.

Kdor hitro, ko sneme sadje z drevja, tisto stolče, dobi pač več mošta, toda nikoli tako dobrega, kakor če ga pusti, da nekaj časa obleži ter že po zunanjem kaže, da je zrelo. Preden pa se tolče sadje, kaže nagnjilo sadje odbrati in ostalo, zdravo lepo oprati. Vode prilivati pa ne kaže ali le redko, kajti v sadju je itak dosti vode, samo pri nekterih sadnih vrstah, ki imajo debeli sok, treba je priliti vode, ali godi naj se to zmerno! Na 20 kil hrušek dolije se tri, na 20 kil jabolk pa samo dva litra vode. Če se pa prilije več vode, mošta je seveda več, toda le-ta ni tako dober in kar je še huje, ne drži se.

Brž, ko se je sadje stolklo, dene se zmes v kadi ter ostane v njih od 5 do 12 dni. V njih se izvrši prvo, burno vrenje in prevleče se na vrhu z neko skorijo. Kar je sedaj že tekočine, to se odlije v sode ter shrani posebej. Tak odlok ima lepšo, svitlo barvo in je sploh okusnejši, kakor pa, če se preša vse skupaj. Da se počaka na vrenje v kadéh, ima pa še to za-se, da dobi mošt bolji duh. V lupinju je namreč več tacih reči, ki lepo dišé, toda prešanje jih ne dobi iz njega, pač pa vrenje.

Dobro storiš, če postaviš na stolčeno sadje preprogo iz lat ter kad pokriješ s krovom. Da more ogljikova kislina, ki se izpušča pri vrenju, oditi, deni v krove cevi. Ko se potlej izpreša mošt, nalije se v sode. Le-ti morajo biti snažni in nekaj žvepljeni. Ako je v kleti toplote od 8—12° R., stori ona moštu najbolje za vrenje. To se zna, da si mora toplota ostati blizu enaka.

Ni zadosti, da si naprešaš dobrega mošta, treba ti je še dalje za-nj skrbeti. Le-ta skrb pa ni druga in ne drugačna, kakor je je treba pri vinu. Tako oskrbljen mošt je na več krajih še boljši kot vino. — Kmetje, ki imate sadja, spravite žganje — hudičevo se . . . z hiše in narejajte si mošta!

Za poduk in kratek čas.

Romanje v Rim.

V dan 31. decembra tekočega leta bode preteklo petdeset let, odkar so naš sv. oče Leon XIII., najvišji pastir vseh narodov, kot novoposvečeni mešnik imeli novo mešo.

Ves katoliški svet naj se vdeleži zlate meše najvišjega mešnika na zemlji!

K temu je dana vsem priložnost s tem, da kaj darujejo za zlato mešo, ktero bodo tisti den sv. oče opravili za vse krščanstvo. Drugi morejo napraviti kake izdelke za Vatikansko razstavo; nekteri pa tudi sami romali v Rim osebno sv. očeta počastit ter voščit jim srečo.

Iz tega namena se 1. januarja 1888 začné romanja v Rim z vsega katoliškega sveta.

Na Dunaju je veliki odbor ustanovil poseben odsek, ki ima oskrbeti to romanje, kar se more najbolj zložno in cenó. Ta odsek že dela in bo oskrbel potrebne reči za potovanje na železnici in za stanovanja v Rimu.

„Odbor za romanje“

naznanja to-le:

1. Romanje, ki ga vravnava odbor na Dunaju, se bodo vršilo meseca aprila.

2. Iz Rima so naznanili, da avstrijski romarji bodo tam sprejemani od 10. do 20. aprila 1888.

3. Popotna rida za avstrijsko romanje je ta-le: Dunaj-Amstetten, Št. Mihel, Beljak, Ponteba, Padova, Ankona (Jakin), Rim. Sprejemali se bodo romarji po vmesnih postajah, kakor so za Slovence: Beljak, Trbiž, Videm.

4. Tje gredé so prenočišča in postanki: Padova in Ankona (obiskanje Lorete in Asisa).

5. Povrnitev iz Rima je povoljna po določeni progi: Rim-Foligno-Perugia-Florencija-Bolonja-Padova itd.

6. Odbor bo poskrbel:

- a) za stanovanja v Rimu in po vmesnih postajah na potu tje, ako kdo za to naprej plača;
- b) skrbel bo odbor dalje, da bodo romarji mogli ogledati si najiminitnejše kraje, svetišča itd.;
- c) enako bo skrbel, da bodo romarji imeli skupno zaslišanje pri sv. očetu Leonu XIII.;
- d) tudi, da bodo imeli skupno sv. obhajilo, najbrže v velikej cerkvi sv. Petra;
- e) da se romarjem podelé duhovne milosti in potrebne dispenze;
- f) da se bode po zmožnosti vstreglo tudi drugim željam.

7. Odboru je že na avstrijskih in laških železnicah zagotovljena za 50 odstotkov znižana cena.

P l a č a :

Romarji, ki se bodo poslužili posebnega vlaka, plačajo od Dunaja do Rima za tje in nazaj po sto goldinarjev avstr. velj., ako se peljejo v prvem razredu; po 75 gld. v drugem, in po 45 gld. za tretji razred.

Kteri pristopijo v Šent-Mihelu, v Beljaku, v Trbižu ali Vidmu, je cena primerno nižje postavljena.

Karte veljajo za dva meseca.

To romanje je dejanje krščanske pobožnosti in skazovanje katoliške vere; toraj odbor vabi take, ki imajo pri tem verski namen.

Da se na tem potovanju ohrani potrebni red med romarji, se bodo vdeležniki morali podvreči zadevnim vravnavam in pravilom, kar je očitno. Zato odbor dovoli le tistim vdeležiti se romanja, kteri se skažejo s priporočili od svojih duhovnih pastirjev, od predsedstva katoliških družb, ali pa od družih prav zanesljivih in znanih katoličanov.

S tem je odbor naznanil samo, kar se namérja; vendar pa že zdaj hoče sprejemati naprejna oglasila za vdeleženje pri romanju. Oglasila z dotičnimi vprašanji se pošiljajo ali z napisom: „An das Hoehlöbl. Comité der Rom-Pilgerfahrt“, Wien. I. Annagasse 9, — ali pa do škofijskega odbora (pri nas n. pr.: „Naj prejme prečest. g. Franc baron Reyer, c. kr. ministerresident ali pa gosp. Rudolf baron Mandorff, vrednik v Celovcu.“

Odbor Dunajski poslednjič želi, da bi Bog blagoslovil to početje in prav mnogim katoličanom podelil milost romati k groboma apostolskih poglavarjev, ter bi se potrjeni v sv. veri domu vrnili, in tudi svoje navduševali z ljubeznijo in vdanostjo

do Rima in do vesoljnega očeta vsega krščanstva! To romanje naj prav mnogim bode eden najlepših in ginljivejših spominov vsega njihovega življenja.

S tem so naznanjene pglavitne točke in reči za to važno romanje, za katero se spomladi ponuja tako lepa priložnost. Zato upamo, da se ga bo tudi veliko naših vrlih rojakov iz različnih stanov in krajev radostno vdeležilo, kolikor jim pripuščajo opravi in druge okoliščine. Kolikor bo treba in mogoče, bo odbor o svojem času še bolj natanko naznanil. Vljudno pa prosi podpisani odbor, da bi se dotični romarji do časa, vsaj do novega leta oglasili, da se bo moglo število vsaj primeroma naznaniti centralnemu odboru in še drugo potrebno ukreniti in naznaniti.

V Celovcu meseca septembra 1883.

Za škofijski odbor:

Predsednik Franc baron Reyer.

Smešničar.

O n a: Ljubi moj Jozej! to ni kljunač ali kornprat, to je le gos, ki si jo v gojzdu strelil.

O n: Primaruha! To je pa vendar preveč, kar se naše dni godi. Ni dosti, da nam brezvestni ljudje vsa jedila pokvarjajo, — zdej še nedolžne živalice v gojzdu svojo podobo in svoje meso preminjajo in pokvarjajo.

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Pri razstavi cerkvenih oblek, katero je naša družba za vedno čiščenje presv. Rešnjega Telesa napravila v Celovcu, smo občudovali tudi prelepe darove sv. Očetu Leonu k sv. zlatej meši. Naša uboga škofija je darovala 15 mešnih plaščev, več pokrival za kelihe, veliko pranja. Denarjev se je dozdej nabralo 2888 gld. 11 kr., 6 zlatov, 280 frankov, 3 napoleondori, 3 srebrni tolarji. Omeniti je treba prekrasnega in obče občudovanega mešnega plašča, ktereга je previsoka gospa nadvojvodinja Marija Jožefa, ko je še v Celovcu bivala, s svojo lastno roko naredila in sv. Očetu darovala. Bog vsem povrni! — Statistična komisija na Dunaju je na svitlo dala številke o porodu zakonskih in nezakonskih otrok. Te številke pričajo, da se na Koroškem največ rodi nezakonskih otrok. Izmed 100 rojenih otrok jih je na Koroškem 46 nezakonskih. Za Koroškim pride potem Solnograško, kjer jih je med 100 nezakonskih 28; najmenj nezakonskih otrok se rodi na Goriškem, to je med 100 so 3 nezakonski. V Celovcu je izmed 100 rojenih otrok 73 nezakonskih; za Celovcem pride najprej Praga, kjer je med 100 nezakonskih 44; najmenj nezakonskih otrok se rodi v mestu Trenti na Tirolskem, kjer na 100 rojenih spadajo 4 nezakonski. — Svitli cesar so po toči oškodovanim Rikarske občine darovali 500 gld. — 20. septembra po noči je bil trg Paternijon v velikej nevarnosti. Mizarska delavnica, polna lesovja, se je vnela in pogorela. K sreči so sosednje hiše rešili. Posestnik in njegova dekla sta pa zgorela. Od te strašne smrti govori ves trg. Masser, vdovec, je imel svojo strežnico, ljubil je žganje, rad zasmehoval vero in

svete reči in klel, da je bila le groza. Na svojej krémici je napravil napis: „Gostilnica k peklen-skim vratom“. Le eno uro pred ognjem so sosedje slišali v krémici strahotno vpitje in preklinjanje! Strašno in žalostno! — Okrajni šolski svet Velikovski v posebnem oglasu naznanja, da učitelju, ki prosi za prazno mesto na Prevaljah, ni treba znati tudi slovenski! Res prav očetovska skrb za trde Nemce. — Kake čudne misli imajo Nemci o našej slovenščini, priča nek oglas v „Celovčanki“. Nemško-plajberška unija išče nekega gozdarja, pa pristavlja, da je prosilec treba znati tiste slovenščine, ki se na Koroškem govori. Vsak Slovenec zastopi vsakega Slovenca. — Pri letošnej razstavi vrtnarske družbe je gosp. Val. Plaznik razstavil nekaj jabelk iz Bistrice v Rožnej dolini in dobil pohvalni diplom. — 10. št. „Deutsche Allg. Zeitung“ v Beljaci je bila konfiscirana, konfiskacija pa ne potrjena. Po naredbi justičnega ministerstva se je za to zaplenjeno številko vredniku plačalo odškodnine 54 gld. Tudi konfiskacija štev. 74 ni bila potrjena in vrednik bode spet tožil za odškodnino. — V Železnej Kapli se je odprla pleteniška šola! šteje dozdej 3 učence in 2 učenki, ščasoma jih bode gotovo več. Bog daj srečo! — Vsem, ki romajo na sv. Višarje, dobro znani Cene Pufič, trgovec in posestnik, je umrl. Pokopali so ga 27. septembra. Naj mu sveti večna luč! — 18. sept. zvečer se poda dekla M. P. na somenj v Krstnejvesi pri Dobrlejvesi, pa pusti svojega 18mesečnega fantička v zibelji. Prej ko ne je pred odhodom kako iskrico med cunje spravila. Ko proti jutru domu pride, najde izbo vso v dimu in dete zadušeno. Seveda je sodnija brezsrčno mater zaprla. — Zaprli so brata Janeza in Jožeta Schlechner, ki sta na sumu, da sta zidarskega polirja Petra Vitoreja 9. septembra 1879 blizo Libelič ubila. — V Seljah je žagarja Lenca Kelih po noči v spanju nekdo zavratno tako hudo ranil, da je nekaj dni poznej umrl. Pravijo, da se je hotel sam umoriti. — Nek posestnik v Seljah pod Košuto je že 6 tednov v Celovcu zaprt zavoljo skrivnega lova.

Na Kranjskem. Slovenci potrebujemo na vse strani više inteligencije: duhovnikov, uradnikov, notarjev itd. Srčno moramo obžalovati, da se našej mladini zapera pot v srednje šole. Sedanji naučni minister gosp. Gautsch je najprej zvišal šolnino, letos je pa nekaj srednjih šol zaprl. V Kranju je I. razred tamošnje gimnazije zaprl, v Ljubljani pa prepovedal več kot 120 učencev v obe slovenske paralelke I. gimn. razreda vzeti. Ljubljanska gimnazija šteje letos 817 učencev, torej 24 menj kot lani. Gotovo se je s tem marsiktera bistra slovenska glavica odvrnila od učenja in je po tem takem nam zgubljen! — V Krškej vesi na Dolenjskem je 20. sept. zvečer strela vdarila v stolp, ki je zgorel in tudi en zvon se je raztopil. — V Lescah na Gorenjskem bil je nek Jaka Cajhen prišel ravnokar iz zapora in je hotel lastnega očeta zaklati. Njegova sestra to vidi in zgrabi na naglem sekiro ter zamahne nad grozovitnežem. Leta se zgrudi na tla in je v 24. urah že mrtev. Kakoršno življenje, taka smrt. — Na Vipavskem je srednje-veliko vina, pa je prav dobro, deloma izvrstno; presegalo bo vino od leta 1875 in se približalo onemu od leta 1834.

Cena zna se sukati, sodeč po kupčiji z grozrdjem od 9 do 12 gld. hektoliter. Slovenci pridite kupovat, pa pridite sami in varujte se privozačev in prekupcev! — V Osilnici na Dolenjskem sta brata Zupana postavila nove orglje. Izmed vseh 18 izdelkov, kar sta jih od l. 1880 postavila, je ta gotovo največega pomena. Sam gosp. knezoškof so jih blagoslovili in pri obedu mojstroma napili: „Bog blagoslovi vajno podjetje in vajni napredek, da bi še mnogo tako lepih orgelj in glasov napravila.“ — „Drobtince“ 21. letnik so v Ljubljani na svitlo prišle. Vredil jih je slavnoznani gosp. dr. Fr. Lampe, izdala pa katoliška družba na Kranjskem. Mehko vezane veljajo 1 gld. 20 kr., kartonirane pa 1 gld. 30 kr. — Lastništvo „Slovanovo“ je dalo na ličen kartonski papir natisniti dve sliki Ljubljane in sliko slavnega našega učenjaka Davorina Trstenjaka, ktere je pred kratkim prinesel „Slovan“. Te slike prodaja upravništvo „Slovanovo“ po 25 kr., s poštnino vse tri za 80 kr. Najbolje je, če se jih naroči več skupaj, da se odposljejo v posebnem zavitku. Ker so imenovane slike res lepe in bodo v okraso vsakej slovenske hiši, pripravčamo obilo njihovo naročanje.

Na Štajerskem 24. septembra je bila v Mariboru razstava cerkvene obleke in oprave, ktero bode lavantinska škofija sv. Očetu Leonu darovala za vezilo k zlatej meši. Priredila je to razstavo družba vednega češčenja presv. Rešnjega Telesa v obednici bogoslovskega semenišča. V razstavi je 56 mešnih plaščev, in drugih večjih ali manjših reči je 611. Za te je družba izdala v gotovem 1752 gld. 84 kr., odbor pa 1811 gld. 99 kr., toraj vkup 3564 gld. 82 kr. Vrhu tega pa je veliko reči darovanih, ali brez plačila izdelanih, in torej si lahko mislimo, da je vrednost razstavljenih reči precej visoka. V denarjih se je nabralo 3197 gld. 39 kr. pa dva zlata in deset frankov. — Tudi na Koroškem znani notar g. J. Rudel je zapustil Marenberg. Slovenci pravijo: Bog ga nesi, imamo enega nemškutarja menj. — Železnica od Poličan do Rogateca bode menda stala 1,200.000 gld. — Sadja gre letos iz južnega Štajerja sila veliko na Nemško. Odkar je dozorelo, skoraj ni dneva, da ne bi šlo kakih štirideset voz sadja iz Malega Štajerja in sosednje Ogorske po železnici na Nemško. Sploh je na Pragarskem in Mariborskem kolodvoru vse živo. Z Ogorskega prihajajo poleg obilnega sadja še zdatno večje množine žita, ki je na Laško in Švico namenjeno. — Mariborska hranilnica je nemškemu šulferajnu darovala 5000 gl. in vendar jej nosijo večinoma Slovenci svoje krajcarje. — Nekdanji glavar Ptujskih nemškutarjev, dr. Er. Strafella, je bil obtožen goljufije in krive prisege. C. kr. okrožna sodnija v Celju je spoznala, da ni kriv, ker je skrnil njegov pisar tisti denar, za ktere ga je hodilo. — 24. sept. se je v Trbovljah odprla razstava kmetijskih in obrtniških pridelkov in proizvodov. Videlo se je vse, kar zemlja rodi in nese, ter kar človeška roka in glava izdela. Take razstave so dokaj podučljive. — Pri sv. Jurji na Ščavnici se je dne 25. t. m. ustanovilo slovensko bralno društvo, ktero si je v obče znanega korenjaka g. Jerneja Košarja za predsednika izvolilo. Društvo šteje do sedaj 54 domačih udov. Jurjevčanje pogumno naprej in držite se pregovora: Slava!

Na Primorskem. V Loscu pri Cirknem na Goriškem je pogorelo 30 števil in 60 poslopij. Škoda znaša nad 30.000 gld. Zažgal je nek posestnik sam in svojim sosedom napravil strašno škodo! — Angleški principi in velikaši z obilnim brodovjem bili so v Trstu, kjer so jim v čest napravljali velike slavnosti in veselice. Odpeljali so se potem v Pulj. — Na Furlanskem preti lakota. Te dni so se sešli furlanski župani v posvetovanje, kako bi se lakota odvrnila. Zarad hude suše tam niso nič pridelali. Ljudstvo hoče v Ameriko. Pelagra bo prihodnjo zimo hudo razgrajala; že zdaj v goriškej bolnišnici ni nobenega prostora več za bolnike na pelagri. — V Rimu so naši laški begunci osnovali društvo, ki bode podpiralo društvo „Pro patria“ v Trstu. Nemški šulferajn ima svoje glavarje v Berlinu, laški šulferajn ima svoje podpornike v Rimu, — kaj bi le naši nasprotniki rekli, ako bi mi Slovenci za naše društvo ssv. Cirila in Metoda pomoči iskali po tujih državah? — V mestu Montovunu so pri občinskih volitvah zmagali našinci in tako zgubljajo lahoni v Istri eno mesto za drugim. Dobro! — Tržaško veslarsko društvo „Glaukos“ se je vkljubo prepovedi vdeležilo regate v Benetkah. Vlada je to društvo razpustila in 10 iredentarjev kaznovala.

Po drugih deželah. V Pragi je nagloma umrl mestni župan Ferd. Vališ. Rajni je bil izvrsten rodoljub, ljubljen in spoštovan tudi od Nemcev. Pogreb njegov je bil veličasten. Naj v miru počiva! — Morskega volka so 4. sept. vjeli pri Kraljevi ter ga razpostavili na ogled. Dolg je 4½ metra in vaga 1460 kil. V njegovem želodeu so našli razen družih stvari tudi par črevljev, v kterih so tičale še človeške noge.

Vabilo.

Načelnštvo „podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“ vabi najuljudnejše vse čestite člane in druge slovenske rodoljube, da blagovolijo v prav velikem številu priti na

podružnični letni zbor,

ki bode v nedeljo dne 6. novembra 1887. l. v Šent-Lenartu pri sedmih studencih v Majerčevi gostilni ob treh popoldne.

Dnevni red:

1. Nagovor načelnikov.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Volitev dveh pregledovalcev računov.
5. Volitev novega načelnštva.
6. Deklamacije:
 - a) *Borisov krst*. Zložil Fr. Krek.
 - b) *Limbarska gora*. Po narodni zložil P. Hicinger.
7. Slučajni nasveti in predlogi.
8. Šaljiv govor.

Po končanem dnevnem redu prosta zabava.

Loterijske srečke od 1. oktobra.

Gradec	48	61	74	52	32
Dunaj	14	62	5	31	32

Delavci

vsake vrste se sprejemljejo pri Dravskih stavbah blizu Velikovca, pri Aninem mostu in pri Mohličah. Plača je dobra in dela bode delj časa.

Podjetje Dravskih stavb:

Rainer in Pinterič.

Aleš Weguš, krojač ali žnidar v Košen-tavri, potrebuje dva izučena pomagaleca in enega učenca, ki ni več zavezan v šolo hoditi. Pošta Unterbergen, Rosenthal.

Posestvo, ki ima hišo, skedenj, stug in hišni mlin, ter obsega 23 oralov lepo uravnane zemljišča, je na prodaj. Več se zve pri Rovinjaku, občina Svetnaves, pošta Unterbergen.

Jerni Krügl, čevljar v Velinjevsi, potrebuje dva izučena pomagaleca. Pošta Bistrica v Rožnej dolini, Feistritz-Rosenthal.

Orgljarsko ali tudi **mežnarsko službo** želi takoj prevzeti mladeneč, kateri je z dobrim vspehom dovršil orgljarsko šolo. Oglašila naj se blagovolijo poslati na ime: **Lokan Filip** na Vranskej muti pri Celju.

Zahvala.

Podpisana se spoznavata za dolžna, požarneje zavarovalnici:

„North British na Dunaju“

izreči očitno zahvalo, da je škodo, katero nama je napravila strela, tako hitro preiskala in brez odbitke celo izplačala. Po vsej pravici to zavarovalnico vsakemu prav toplo priporočava.

Reitern-Dornbach v Avgustu 1887.

Jožef Ott s. r.,

Reitern, okraj Sovodje (Gmünd).

Matija Driessler s. r.,

Dornbach, — Sovodje — (Gmünd na Koroškem).

Prava avstrijska, tiroljska in ogerska naravna vina iz grajščinskih hramov v sodih po najmanj 56 litrov, kakor tudi bogata zaloga raznovrstnega sladkorja, surove in parnožgane kave, riža, eikorije, olja, moke, masti, slanine in vsega drugega špecijskega blaga priporočava po najnižji ceni

A. Prosen,

špecijska trgovina, Kaserngasse šte. 24.

Vseh svetih!

Za popravljanje zastarelih **grobnih napisov**, bodi si na kamnu, plehu itd., bodi si v zlatu ali barvi, kakor tudi za lakiranje grobnih omrežij se tukajšnjim in zunanjim prav toplo priporočava umeteljni zavod za pisarije kazavnih tabelj in za malerijo na grbih:

Gustav Philipp,

Celovec, Pavlična ulica šte. 16, zraven „Zvona“.

Dva živinska somnja

vsako leto 1. maja in 18. oktobra sta z odlokom visoke c. k. deželne vlade v Ljubljani z dne 26. prosinca 1887 št. 11565 na

Bohinjski Bistrici na Gorenjskem

dovoljena.

Slavno občinstvo se na prvi somenj 18. oktobra t. l. vabi k obilni udeležbi.

Županstvo na Boh. Bistrici 24. sept. 1887.

K vsem Svetim!

priporočam

trpežno pozlačene železne

grobne križe

z napisom

po najnižjih cenah.

Franc Sadnikar,

trgovec z železjem v

Celovcu, Burggasse 9.

ŽELODČEVA ESENCA
lekarja **Piccoli-ja**
v Ljubljani.

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda Dr. E. viteza Stöckla, c. k. vladinega svetovalca in deželno-sanitetnega poročevalca za Kranjsko, je takozvana „Tinctura Rhei composita“, katera ozdravlja vse želodčeve in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo itd. (glej navod, ki je vsakej steklenici pridan). — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 26 kr., poštne stroške trpé p. t. naročniki. — Te steklenice prodaja po 15 kr. eno, lekar Rizzioli v Rudolfovem in večina lekarn na Štirnškem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih. — Na Koroškem. Celovec: Thurnwald. — Pliberk: Schmid. — Trg (Feldkirchen): Zwerger. — Breže (Friesach): Aichinger. — Spital: Ebner. — Trbiž: Siegel. — Beljak: dr. Kumpf, Scholz. — Volšperg: Hut.

„Ljubljanski Zvon.“

Stoji celo leto gld. 4.60, pol leta 2.30, četrt leta 1.15.